

זה קרבנו של פלוני שהקריב לצד שלנו.

משום שכל צד של נחת הוא מצד הימין ומצד האמונה, וכל צד הרגז הוא מהצד האחר הרע, צד הטמאה. ולכן מי שזורק מידו דבר ברגז, כל אלו נוטלים את אותו דבר שזורק ומעלים אותו למעלה, ונקרב לאותו הצד, ואומרים: זה (עבודת הקרבן) קרבנו של פלוני.

והכרוז קורא בכל אותם רקיעים ואומרים: אוי לפלוני ששטה אחר אל זר ועבד לאל אחר. והכרוז קורא פעם שניה ואומר: (הושע ז) אוי להם פי נדרו ממנו וגו'. אשרי האיש שנשמר מדרכיו ולא יסטה ימינה ושמאלה, ולא יפל בתוף באר צמקה שלא יוכל לעלות ממנה.

ההיכל השני, ההיכל הזה הוא חשוף יותר מההיכל הראשון. זה נקרא שחת, פנגד השם שנקרא טמא. משום שההיכל הראשון נקרא בור, פנגד השם שנקרא שטן. וזה נקרא שחת, פנגד השם שנקרא טמא. בהיכל הזה קימים שלשה פתחים לשלשה צדדים. הפתח הראשון, בו עומד ממנה אחד ששמו עסטירי"א. וכמה אלפים ורכבות ממנים תחתיו, וזהו שעומד על כל אלו שמשחיתים דרכם לשפף זרע על הארץ, או שמוציאים זרע שלא כדרך, או לכל אלו שמזנים בידיהם. אלו הם שלא רואים פני שכינה כלל. אלא הממנה הזה שבצד הטמאה שאמרנו, יוצא באותו זמן, וכמה הם אלפים ורכבות, כלם מתפנסים על אותו אדם, ומטמאים אותו בעולם הזה. ואחר כך כשיוצאת נשמתו מהעולם הזה, הממנה הזה וכל אלה שעמו, מטמאים את נשמתו,

הוא קרבנא דפלוניא, דקריב לסטרא דילן. בגין דכל סטרא דנייחא, איהו מסטרא דימינא, ומסטרא דמהימנותא. וכל סטרא דרוגזא, איהו מסטרא אחרא בישא, סטרא מסאבא. ועל דא מאן דאשדי מן ידוי מדי ברוגזא, כל אלין נטלין לה להאי מלה דאזדריק, וסלקי לה לעילא, ואתקריב לההוא סטרא, ואמרי דא (ס"א פולחנא דקרבנא) קרבנא דפלוניא.

וכרוזא קארי בכל אינון רקיעין ואמרי, ווי לפלוניא דאסטי בתר אל זר, ופלה לאל אחר. וכרוזא קארי זמנא תננא ואמר, (הושע ז) אוי להם פי נדרו ממני וגו'. זכאה איהו בר נש, דאסתמר מארחוי, ולא יסטי לימינא ולשמאלא. ולא ינפול בגו בירא עמיקא, דלא יכיל לסלקא מניה.

היכלא תניינא, היכלא דא, איהו חשוף יתיר על היכלא קדמאה, האי אקרי שחת, לקבל שמה דאקרי טמא. בגין דהיכלא קדמאה אקרי בור, לקבל שמה דאקרי שטן. והאי אקרי שחת, לקבל שמה דאקרי טמא. בהיכלא דא קיימין תלת פתחין, לתלת סטריין. פתחא קדמאה. ביה קיימא חד ממנא, עסטירי"א שמיה. וכמה אלה ורבבן ממנן תחותיה, והאי איהו קיימא על כל אינון דמתבלי ארחייהו, לאושדא זרעא על ארעא. או דמפקי זרעא, דלא כארעא. או לכל אינון דמזנו בידייהו. אלין אינון דלא חמאן אנפי שכינתא כלל. אלא האי ממנא דבסטור מסאבא דקאמרן, נפיק בההוא זמנא, וכמה אינון אלה ורבבן, פלהו מתפנפי על ההוא בר נש, ומסאבי ליה בהאי עלמא. ולבתר פד נפק נשמתיה מניה מהאי עלמא, האי ממנא וכל

אינון דעמיה, מסאבין ליה לנשמתייה, ואחדין
בה, (ואסתאבת בהו) ואעילו לה לאתדנא בהו.

ואלין אקרון שכבת זרע רותחת. דכלהו רוגזין
מסאבין קיימין פלהו על דא, בגין
דכלהו קיימין ושראן עליה דבר נש, בההוא
זמנא דארפתח גרמיה, וחקמים ליה לתיאובכתא
דא. וכדין נטלין ליה לההוא תיאובכתא.
וההוא זרעא דאתושד בארעא. ואתתקפו ביה,
ונטלי ליה. וסלקי ליה לעילא, וגרמו דברית
דא דישתעבד בסטר מסאבא. (דף רס"ד ע"א).

פתחא תננינא, ביה קיימא ממנא אחרא,
טסקיפ"ה שמייה, והאי איהו ממנא,
על כל אינון דמחבלי ארתייהו, דלא אושדי
זרעא על ארעא, אלא דאושדי זרעא בכעירי,
או באיסורין חמורין דאורייתא, באינון
עריות, האי ממנא וכמה אלה ורבבן דעמיה,
פלהו קיימי עליה, (ס"א לסאבא ליה ולמדין ליה) לאתדנא
ליה כמה דאתמר באינון אחרנין.

תא חזי, האי ממנא בידיה פסא חדא, ואקרי
(ישעיה נא) כוס התרעלה כוס חמתו, וכל
אינון קטולי בית דין, דאתקטלו, או אתענשו
על חובין אלין, פלהו אתעקרו מאלין סטרין
מסאבין, ולא אית לון חולקא בהון, ובהאי
פסא דאקרי כוס התרעלה, בגין פסא אחרא
דשתו בקדמיתא. וכל אינון דלא שתו ההוא
כסא דבית דין, לאתעקרא מהאי כוס
התרעלה, לבתר פד נפיק נשמתייה מהאי
עלמא, האי ממנא וכל אינון דעמיה, אחידן
ביה ודא הוא (עמוס ח) יום המר, ורזי לה להאי
נשמתא, מפמה דינין משננין אלין מאלין.

בהיבלא דא, קיימא חד רוחא, דאלין ממנן
תחותיה, ודא הוא ניאציריא"ל.
מהאי רוחא תקיפא, נפקי תלת טיפין, מרירן,

ואוחזים בה, (ונטמאת בהם) ומכניסים אותה להדון בהם.
ואליה נקראים שכבת זרע רותחת.
שכל הפעסים הטמאים כלם
עומדים על זה, משום שכלם
עומדים ושורים על האדם בזמן
שהרתיח את עצמו וחמם אותו
בתשוקה הזו. ואז הם נוטלים את
אותה התאווה ואת אותו הזרע
שנשפך בארץ, ומחזיקים בו
ונוטלים אותו, ומעלים אותו
למעלה, וגורמים שהברית הזו
תשתעבד לצד הטמאה.

הפתח השני, בו עומד ממנה אחר
ששמו טסקיפ"ה, וזהו ממנה על
כל אותם שמשחיתים דרכם,
שלא שופכים זרע על הארץ, אלא
ששופכים זרע בבהמות או
באסורי תורה חמורים, באותן
עריות - הממנה הנה וכמה
אלפים ורבבות שעמו, כלם
עומדים עליו (לטמא אותו ולדון אותו)
לדון אותו כמו שנתבאר באותם
האחרים.

בא וראה, לממנה הנה יש כוס
אחת בידו, ונקראת (ישעיה נא) כוס
התרעלה כוס חמתו. וכל אותם
הרוגי בית דין שנהרגו או נענשו
על החטאים הללו, כלם נעקרים
מהצדדים הטמאים הללו, ואין
להם חלק בהם, ובכוס הזאת
שנקראת כוס התרעלה, משום
כוס אחרת ששתו בראשונה. וכל
אותם שלא שתו אותה כוס של
בית דין כדי להעקר מכוס
התרעלה הזו, אחר כך כשיוצאת
נשמתו מן העולם הנה, הממנה
הנה וכל אלו שעמו אוחזים בו,
וזהו (עמוס ח) יום המר, ומרנה את
הנשמה הזו מפמה דינים משנים
אלה מאלה.

בהיב"ל הנה עומדת רוח אחת,
שאלו ממנים תחתיה, וזהו
ניאציריא"ל. מהרוח התזקה הזו

יוצאות שלש טפות מרות
שנופלות לתוך כוס התרעלה הזו.
אחת נקראת חצ"ץ, ואחת נקראת
מר המות, ואחת נקראת קובע"ת.
(וכלם מתבנשים לבוס הזו אחר כך) וישלש
הטפות הללו נופלות אחר כך
מהכוס הזאת (יוצאות שלש טפות)
(באותה) שאותה חרב שהורגת בני
אדם, כמו שבארנוה.

הפתח השלישי, בו עומד ממנה
אחד ששמו סנגדיא"ל, וזה ממנה
על כל אותם שמכניסים את ברית
הקדש הזו באשה אחרת, שהיא
מאותו הצד של אל נכר. וכל אלו
שמשחיתים דרךם בזה ומשקרים
באות ברית קדש, הממנה הזו
וכל אותם הממנים שעמו, כלם
מצירים בתוכם ציורים של אותם
נשים טמאות שנטמא בהן אותו
ברית קדש, וכלם רשומים לפניו
כשיוצא אדם מן העולם הזה,
ומטמאים אותו אחר כך לאותה
רוח.

ובהיכר הזה תלויים כל סודות
הכשפים להרג בני אדם טרם יגיע
זמנם, וכל הכשפים שצריכים בני
אדם, אותם שמכשפים
בכשפיהם להטמא בהם, כמו
שהיה בלעם מכשף בכשפיו,
ונטמא בהתחלה בטמאת זרע
רותחת ששפף בבהמות, ומשום
כך נדון בזה, באותה שכבת זרע
רותחת שאמרנו. ועל כן ההיכל
הזה נקרא שחת טמא.

ובהיכר הזה יש רוח אחרת
שממנה פחת אותה רוח
שלמעלה, וזו נקראת סרטי"א,
וכמה אלפים ורכבות תחתיה.
וכלם עומדים על אותו הדבר
שיוצא עם הרוח של האדם
בחלוס מתוך הצד הקדוש. הרוח
הטמאה וכל אותם השומרים
שעמה, כלם יוצאים ומתחברים
עם הדבר הזה, ויורדים בו

דנפלי בהאי כוס התרעלה. חד אקרי חצ"ץ.
וחד, אקרי מר המות וחד אקרי קובע"ת, (ד"א
וכלו מתבנשי להאי כוס לבתר) ואלין תלת טיפין נפלו
לבתר מהאי כוס, (נפקי תלת טיפין) (כ"א בהיא) דההיא
חרבא דקטלא בני נשא, כמה דאוקמוה.

פתחא תליתאה, ביה קיימא ממנא חד
סנגדיא"ל שמיה, והאי איהו ממנא,
על כל אינון דעיילי האי ברית קדישא,
באינתו אחרא, דאיהו מההוא סטרא דאל
נכר. וכל אינון דמתבלי ארתיהו בדא,
ומשקרי באת קיימא קדישא, האי ממנא, וכל
אינון ממנן דעמיה, בלהו מצייירי בגווייהו,
ציוירין דאינון נשין מסאבין, דאסתאב בהו
ההוא קיימא קדישא, וכלהו אתרשימו קמיה,
פד נפיק פר נש מהאי עלמא, ומסאבי ליה
לבתר לההוא רוחא.

ובהיכר דא, תליין כל רזי דחרשין, לקטלא
בני נשא עד לא ימטי זמנייהו,
וכלהו חרשין דאצטריכו בני נשא. אינון
דחרשי חרשייהו לאסתאבא בהו, כגון דהוה
בלעם, חרש בחרשוי, ואסתאב בקדמיתא
במסאבו דזרעא רותחת דאשדי בכעירי, ובגין
דא, ביה אתדן, בההוא שכבת זרע רותחת
דקאמרן. ועל דא, האי היכלא אקרי, שחת
טמא.

ובהאי היכלא, אית רוחא אחרא, די ממנא
תחות ההוא רוחא דלעילא, והאי
אקרי סרטי"א, וכמה אלף ורבבן תחותיה.
וכלהו קיימי על ההיא מלה, דנפיק בהדי
רוחא דבר נש בחלמא, מגו סטרא קדישא.
האי רוחא מסאבא, וכל אינון גרדינין דעמיה,
כלהו נפקי ומתחבראן בההיא מלה, ונחתי
בה, ומתערבי בהדה, בגין לאכחשא לה

מַנִּיהַ, וְאוֹדְעִין לִיהַ לְבַר גַּשׁ מִלִּין אַחֲרָנִין,
מִלִּין פְּדִיבִין, בְּמִלָּה דְקָשׁוּט.

דְּבַר אַרְחוּי דְּכַדִּיבָא, דְּאֵלְמָלָא לָא נָטִיל מִלָּה
דְּקָשׁוּט, לָא יְכִיל לְתַקְנָא כְּדִיבּוּי. אוּף
הַבָּא אֵלִין, פִּינּוּן דְּמַתְעַרְבִי בְּמִלִּי קָשׁוּט,
וּמְכַחִישִי לִוּן מַנִּיהַ, מוֹדְעִי לִיהַ מִלָּה דְקָשׁוּט,
בְּגִין לְקַיִמָא כְּדִיבּוּי. לְבַתָּר מַתְפַּשְׁטִי כָל
אֵינּוּן (ס"א מַתְפַּשְׁמָא חֲהִיא מִלָּה, בְּאֵינּוּן) תַּתְּאִי לְתַתָּא,
דְּלִית לִוּן קִיּוּמָא. וְלָא מַתְקַיִמִי, וְאוֹדְעִי מִלִּין
בְּעֵלְמָא, לְכַמָּה סְטָרִין (ד"א וְכֵל הַנִּי אֵינּוּן לְתַתָּא בְּרַנִּין
דְּמַתְפַּרְשָׁאן לְבַר לְכַמָּה סְטָרִין) לְכַמָּה זַיִנִין.

מַהֲיִבְרָא דָא, נְפַקִין תְּרִין רוּחִין, דְּמַתְהַפְּכָאן,
לְזַמְנִין גּוּבְרִין, לְזַמְנִין נְשִׁין, וְאֵלִין
אֲזֵלִין וְשַׁטָּאן בְּעֵלְמָא בְּאוּרָא, וְחִיִּיכָאן בְּכַנִּי
נְשָׂא בְּגוּ חֵלְמָא, וְאַתְחַזּוּן לִוּן לְגוּבְרִין, בְּנְשִׁין
שְׁפִירָן בְּחִיזוּ דְחֵלְמָא, וְנָטִילִי תִיאוּבְתָא דְבַר
נֶשׁ. אוּף הָכִי לְנְשִׁין, אַתְחַזּוּן פְּגוּבְרִין, וְאֵלִין
אֶקְרוּן רְעָה וְנִגְעָה, כְּמָה דְאַתָּ אָמַר (תְּהִלִּים צ"א) לָא
תְּאוּנָה אֵלִיךָ רְעָה וְנִגְעָה לָא יִקְרַב בְּאַהֲלֶיךָ.

וְאֵלִין אֶקְרוּן רוּחִי תַתְּאִי לְתַתָּא. דְּנַפְקִי מִגּוּ
שְׁלֵהוּבָא דְאַשָּׂא. דְּכַד נָטִילִין אֵלִין
רוּחִין דְלַעִילָא, דִּי בְּגוּ הֵיכְלָא דָא, נַפְקוּ תְרִי
שְׁלֵהוּבִי דְאַשָּׂא, וְאֵלִין טָסָאן בְּעֵלְמָא,
וְאַתְעַבִּידוּ אֵלִין תְּרִין רוּחִין בְּדָקָא אַמְרָן,
וְכֵלָא בְּסִטְרָא דָא מְסַבָּא. זַפְּאִין אֵינּוּן
צְדִיקָיָא דְאַתְמַנְעֵן מְסִטְרִין אֵלִין וְאַסְתְּמַרוּ
מַנִּיהַו. וְעַל (דף רס"ד ע"ב) דָּא כְּתִיב, (מְשִׁלִי ז)
לְשִׁמְרָךְ מֵאֲשֶׁה זָרָה וְגו'.

הֵיכְלָא תְּלִיתָא. הֵיכְלָא דָא, אִיהוּ הֵיכְלָא
דְּאַפִּיל וְחִשִּׁיף, וְלִית בֵּיהַ נְהוּרָא כָּלִל,
וְאִיהוּ אָפִיל יִתִּיר מִן קְדָמָי. וְהֵאִי אִיהוּ
דְּאַקְרִי דוּמ"ה, לְקַבֵּל שְׁמָא דְאַקְרִי שׁוּנ"א.
מְהֵרָא שׁוּנִים. וְהוּוּ שְׁנַקְרָא דוּמ"ה, כְּנִגְדַּה שְׁמָא שְׁנַקְרָא שׁוּנ"א.

וּמַתְעַרְבִים עִמּוּ פְּדִי לְהַכְחִישׁ
אוֹתוּ מִמְנָה, וּמוֹדִיעִים לוֹ לְאַדָּם
דְּכָרִים אַחֲרִים, דְּכָרִים כּוֹזְבִים,
עִם דְּבַר אֱמֶת.

שְׂבָךְ דְּרַף הַכּוֹב - שְׂאֵלְמָלָא לָא
לוֹקַח דְּבַר אֱמֶת, לָא יְכֹול לְסַדֵּר
אֶת כְּזָבוֹ. אִף כָּאן אֱלוֹ, פִּינּוּן
שְׁמַעוּרָרִים בְּדַבְרֵי אֱמֶת
וּמְכַחִישִים אוֹתוּ מִמְנָו, מוֹדִיעִים
לוֹ דְּבַר אֱמֶת פְּדִי לְהַעֲמִיד אֶת
כְּזָבוֹ. אַחַר כֵּן מַתְפַּשְׁטִים כָּל
אוֹתָם (אוֹתוּ הַדְּבַר מַתְפַּשֵּׁט בְּאוֹתָם)
הַתְּחַתּוּנִים שְׁלֵמְטָה שְׂאִין לְהֵם
קִיּוּם, וְלָא מַתְקַיִמִים, וּמוֹדִיעִים
דְּכָרִים בְּעוֹלָם לְכַמָּה צְדָדִים (וְכֵל
אֵלוּ שְׁלֵמְטָה בְּדַרְגוֹת שְׁמַתְפַּרְדוֹת לְחוּץ לְכַמָּה
צְדָדִים) וְלְכַמָּה מִינִים.

מַהֲיִבְרָא הַזֶּה יוֹצֵאוֹת שְׁתֵּי רוּחוֹת
שְׁמַתְהַפְּכוֹת לְפַעֲמִים לְגַבְרִים
וְלְפַעֲמִים לְנְשִׁים, וְאֵלוּ הוֹלְכִים
וּמְשׁוֹטְטִים בְּעוֹלָם בְּאוּרִי,
וְצוֹחֲקִים עִם אַנְשִׁים בְּתוֹף
הַחֲלוּם, וְנִרְאִים לְגַבְרִים כְּמוֹ
נְשִׁים יְפוֹת בְּמֵרָאה הַחֲלוּם,
וְנוֹטְלִים אֶת תְּשׁוּקַת הָאָדָם. אִף
כֵּן לְנְשִׁים הֵם נִרְאִים כְּגַבְרִים,
וְאֵלוּ נִקְרְאוֹת רְעָה וְנִגְעָה, כְּמוֹ
שְׁנַאֲמַר (תְּהִלִּים צ"א) לָא תֵאָנָה אֵלֶיךָ
רְעָה וְנִגְעָה לָא יִקְרַב בְּאַהֲלֶיךָ.

וְאֵלִין נִקְרְאוֹת רוּחוֹת תְּחַתּוּנוֹת
לְמַטָּה, שְׁיּוֹצֵאוֹת מִתּוֹף שְׁלֵהֲבַת
הָאֵשׁ. שְׁכַשְׁנוּסְעוֹת הַרוּחוֹת הַלְלוּ
שְׁלֵמְעֵלָה שְׁבַתּוֹף הַהֵיכָל הַזֶּה,
יוֹצֵאוֹת שְׁתֵּי שְׁלֵהֲבוֹת אֵשׁ, וְאֵלוּ
טָסוֹת בְּעוֹלָם, וְאֵלוּ נַעֲשׂוּ שְׁתֵּי
רוּחוֹת כְּפִי שְׂאֵמְרָנוּ, וְהַכֵּל בְּצַד
הַטְּמָאָה הַזֶּה. אֲשֶׁרִי הַצְּדִיקִים
שְׁנַמְנְעִים מִהַצְּדָדִים הַלְלוּ
וְנִשְׁמְרִים מֵהֵם, וְעַל זֶה כְּתוּב,
(מְשִׁלִי ז) לְשִׁמְרָךְ מֵאֲשֶׁה זָרָה וְגו'.

הַהֵיכָל הַשְּׁלִישִׁי. הַהֵיכָל הַזֶּה הוּא
הֵיכָל אָפִיל וְחִשׁוֹף, וְאִין בּוֹ אוֹר
כָּלִל, וְהוּא אָפִיל יוֹתֵר
בְּהֵיכָל הַזֶּה קִיּוּם אַרְבַּעַת פְּתָחִים.